

Obrazloženje umjetničkog savjetnika po rezultatima Javnog poziva za poticanje proizvodnje kratkometražnog igranog filma na drugom roku u 2017. godini – rok 30. studeni 2017.

Na drugi natječajni rok za kratkometražni igrani film u 2017. godini pristiglo je trideset devet (39) prijava. Od toga četiri projekta nisu zadovoljila formalne uvjete natječaja te se njihove prijave nisu razmatrale, a pet projekata su filmovi u fazi postprodukcije. Devet projekata je već bilo prijavljeno na neki od prethodnih javnih poziva. Natječajem dominiraju mladi autori te redatelji debitanti. Očekivano velik broj prijavljenih projekata klasificira se žanrovski kao igranofilmska drama. Priče o odrastanju čine značajan segment te pokazuju svojevrsan trend. Uslijed, s jedne strane, nedostatne narativne strukturiranosti i samovoljna nizanja te, s druge strane, zapostavljanja redateljske razrade (neelaboriranosti koncepcija te nedovoljne redateljske promišljenosti), znatan broj projekata emocionalno ne angažira gledatelja te se ne razvija u smjeru uvjerljivih, kompaktnih i kompletnih kratkometražnih cjelina. Umjetnički i poetički te razradom iskaču dva projekta, oba uvelike nadrealistička te alternativna u smislu scenarijske strukture, no niti jedan od njih zasad ne funkcionira dostatno kao efektan kratkometražni igranofilmski predložak: *Laž AngeleS* (r. Željka Sukova), mišljen s naturščicima na Susku, dugometražni je dokufikijski *antiplot*, koji se na silu gura u igranofilmsku formu i kratkometražno trajanje; likovnjački *Raspored sjemenki u prerezanoj rajčici* (r. Dalibor Barić), kombinacija komornog filma, detektivskog žanra i *haunted house* horora, pod utjecajem nadrealizma i filozofije apsurdna, puno je bliži eksperimentalnom i animiranom izričaju te barem srednjometražnom trajanju. Treći projekt koji djelomično odudara je projekt *Mrtvi ne plaču* (r. Svebor Kranjc), trenutačno hibrid igranog i animiranog filma, *high-concept* na temu svijeta ljudi i cvijeća, ali bez čvrste priče i zapleta te s inferiornim igranim dijelom.

Za sufinanciranje proizvodnje predlažem četiri projekta te jedan film u fazi postprodukcije, pri tome tri debitantska.

POČETKOM LJETA

Scenaristica i redateljica: Nikica Zdunić

Produkcija: Ferial

Nov, intimističan film izrazite vizualnosti o djevojačkom odrastanju talentirane scenaristice i redateljice Nikice Zdunić, koja se nametnula svojim studentskim radovima distingvirana izraza i poetičnosti, prije svega efektom i suptilnom dramskom vinjetom *13+* (ADU, 2016.). Film radna naslova *Početak ljeta* drugi je Zdunićin tinejdžerski film, ovaj put s fokusom na fazu srednje djevojačke adolescencije, na razdoblje seksualne zrelosti i požude, pomiješanih osjećaja, suparništva te lezbijska eksperimentiranja, lociran u dječje odmaralište, ljetni kamp za mlade, zatvoren tinejdžerski mikrokozam, vizualno sugestivna, eliptična i intimistična vinjeta o odrastanju, s malo riječi, u kojoj pokušava ući u intimu tjelesno zrele i konfuzne srednjoškolke, koja iz ljubomore te radi zadovoljenja taštine zavodi djevojku dečka koji joj se sviđa. U glavnoj roli redateljica ponovo zamišlja mladu Niku Dolušić, djevojku koja je tumačila glavnu ulogu plesačice Janke u njezinom

nagrađivanom diplomskom kratkišu. Bit će zanimljivo pratiti glumičin rast i razvoj. Redateljica je debitantica u kategoriji profesionalnog kratkometr. igr. filma, a projekt razvija u suradnji sa svojim stalnim kreativnim suradnicima: producenticom Tajanom Bakotom, snimateljem Marijem Pučićem, montažerom Denisom Golenjom te grafičkim dizajnerom Darijem Devićem.

MARKO I MARKO

Scenarist: Goran Vojnović

Redatelj: Marko Šantić

Produkcija: Jaka produkcija

Crnohumorna priča prema scenariju poznatog slovenskog pisca, scenarista i filmskog redatelja Gorana Vojnovića, koja podsjeća na političke komedije Vinka Brešana, ali i na predratnu srpsku mračnu komediju autorskog tandema Šijan-Kovačević, a govori o ekonomski depriviranom bračnom paru umirovljenika, koji, pod pritiskom da «bacaju pare kroz prozor, jer imaju u Dalmaciji praznu sobu», iznajmljuju sobu svog sina jedinca poginulog u Domovinskom ratu. Međutim, stvar se zakomplicira kad se ispostavi da je tajanstven turist po nacionalnosti Srbin. Supruga pokušava urazumiti muža da u njihovom prvom gostu (koji povazdan sjedi na plaži i bulji u more) ne gleda personificirana neprijatelja ni ubojicu vlastita djeteta nego «dvjesto eura na dvije noge». Predviđeno trajanje filma je 20 minuta. Međutim, scenarij zasad ima nepotreban, dvostruk kraj pa bi njegovim možebitnim štrihiranjem djelo bilo ne samo dramaturški nego i trajanjem efektivnije. Riječ je, s jedne strane, o klasičnoj narativnoj strukturi, no, s druge strane, vrlo zahtjevnom te redateljski skliskom terenu, žanru političke komedije, koja zahtijeva redateljsku umješnost te jasno estetičko viđenje i glumačko vođenje kako bi se fino, depatetizirano, humorno i humano progovorilo o ozbiljnoj temi.

ANTIOTPAD

Scenaristi: Filip Romac i Tin Žanić

Redatelj: Tin Žanić

Produkcija: Dinaridi film

Film o odrastanju na ulici te transgresiji maloljetničkog nasilja, koji se događa unutar jednoga dana, s radnjom smještenom na gradsku periferiju te njen vreo i prazan asfalt, prikaz zanemarene društvene sfere, skejterske supkulture. Priča o skitajućem skejteru problematična ponašanja, prepuštenom ulici, na pragu zrelosti, koji bježi od kuće te nakon što biva uhvaćen i pretučen u provali, svoje frustracije istresa na slabijem i mlađem od sebe. Kako na tematsko-motivskoj tako i na stilskoj razini, film je pod snažnim utjecajem *Arene* (r. Joao Salaviza; Zlatna palma za kratki igrani film 2009. godine), nagrađivana portugalska kratkiša kojega redatelj navodi, među inim, kao primjer «snažne atmosfere i dominantne neverbalne naracije» kojoj teži. Prosede uključuje rad s naturščicima, inspirativno korištenje arhitekture predgrađa, tehniku tzv. širokog platna, uporabu mahom širokokutnih objektiva kako bi se «prikazalo emocionalno stanje likova osuđenih na samoću i prazan grad», fotografiju velikog kontrasta, duboke i oštre sjene, fluidnu kameru (*steadycam*), «razvijajuće

kadrove s iskorištavanjem planova po dubini», korištenje prirodna svjetla. Redateljev povratak ishodišnim autorskim preokupacijama.

EMIL

Scenaristica i redateljica: Neda Hana Radić

Produksijska kuća: Metar60

Mračna priča o obiteljskim odnosima, razočarenju, gubitku ideala i osveti, smještena u novozagrebačku socijalističku stambenu arhitekturu, s likom odgojno zapuštenog dvanaestogodišnjeg dječaka, na pragu puberteta te životnom raskršću da «postane huligan ili izabere potpuno drugi put», koji odrasta u nepovoljnom okruženju te koji – nakon što svjedoči silovanju svoje samohrane majke od strane njena partnera sklona nasilništvu i sitnom kriminalu – sveti se majčinom tlačitelju, sitnom uličnom dileru, kojega je dotad slijepo obožavao. Ambiciozan i težak zadatak za profesionalni prvijenac, pogotovo jer film unutar kratkometražne strukture tematizira promjenu u smislu unutarnjeg rasta i razvoja glavnog lika. Redateljica je svjesna da «jako puno toga ovisi o dječaku», koji je «potencijalni huligan, ali i vrlo blago, obzirno dijete», kojega treba pronaći te s njim znati glumački raditi. No, puno toga ovisi i o druga dva središnja karaktera na kojima se gradi narativno strukturiran dramski odnos – nekompetentnoj majci koja «nema kontrolu nad svojim životom» te koja je zbog svoje nesigurnosti meta za problematične muškarce, ali i o njenom ljubavnom partneru, huliganu i manipulatoru koji iskorištava njenu krhkost te služi kao neadekvatan uzor posinku.

LOVEBOX

Scenarist i redatelj: Ivan Turković-Krnjak

Produkcija: Inter film

Film u fazi postprodukcije talentirana scenarista i dramaturga Ivana Turkovića-Krnjaka, koji ovim projektom debitira kao redatelj. Priča o ovisnosti mladih o društvenim mrežama za pronalazak neobavezujuća seksualna partnera te seksa za jednu noć, koji su u potpunosti izmijenili paradigmu seksualnosti te odnose među mladima danas. Predočeni grubi šnit filma (bez kolor-korekcije, finalne obrade zvuka i odjavne špice) traje 14 minuta, a režiran je te montiran u svega osam eliptičnih i čvrstih kadrova (snimatelj David Oguić), lišenih, izuzev posljednjeg kadra, dramske događajnosti te djeluju kao da je «netko postavio nevidljivu kameru na ulicu, u tramvaj, pred prozor zalogajnice». Povezni lik je usamljen mladić (Josip Lukić) zaposlen u kebabdžinici, koji cijelo vrijeme «visi» na mobitelu i *dating* aplikaciji za traženje flerta i seksa. Ono što je zanimljivo i specifično, izuzev zumiranja u funkciji traženja lika u prizoru te njegova pogađanja, da karakteri unutar prizora najčešće tipkaju na mobitel, a da redatelj preko ekrana grafički ispisuje sadržaj njihovih poruka te da te pisane informacije tretira ravnopravno slici, stvarajući tako zanimljiv prostor međuigre i spoja tih dvaju svjetova – fizičkog i virtualnog (montaža i grafike: Urša Vlahušić). Na taj način grafički prikaz *chata* (pozicioniranje poruka u kadru, prostorni odnos poruka i likova koji ih šalju, način njihova ispisivanja, pristizanja i odlaženja, i sl.) postaje ključni nositelj radnje te sredstvo portretiranja likova.

Miroslav Sikavica, umjetnički savjetnik za kratkometražni igrani film

Zagreb, 29. ožujka 2018.